

man skal lade være med at påstå, at man ikke også har lidt forskellige holdninger i folkekirken. Jeg synes, de skal have lov til at have de holdninger, de vil, i folkekirken og i andre trossamfund.

Det, vi lægger op til at sige med forslaget her, er, at det, der blev vedtaget i 1989 om registreret partnerskab og de begrænsninger, de forhindringer, vi har lagt i vejen, ønsker vi at fjerne. Det er den form for ordentlighed, vi synes, vi skal have, sådan at vi ikke lovgivningsmæssigt sætter en stopklods.

Vi vil ikke på nogen måde blande os i, hvordan folkekirken eller andre trossamfund skal gebærde sig. Vi kunne ikke ønske os at gøre det, vi kunne ikke drømme om at foreslå det. Derfor skal vi heller ikke blande os i, hvis sådan et forslag her måtte blive vedtaget, hvordan man så vil træffe beslutningerne.

Jeg vil dog slutte af med alligevel at glæde mig over, at jeg faktisk måske hørte noget, der kunne tolkes som en lille optøning. Det var i hvert fald nyt i forhold til tidligere debatter, at jeg hørte ministeren sige: Det her er jo ikke et evighedsnej. Jeg vil slutte af med at glæde mig over, at der trods alt var den lille åbning, og håbe på, at vi, næste gang vi diskuterer det, så er kommet et par skridt videre. Tak for debatten.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Hvorfor synes fru Lissa Mathiasen, at mit eksempel med tre eller fire kvinder eller tre eller fire mænd er helt urimeligt? Det fik jeg ikke nogen forklaring på. Sagen er jo den, at hvis vi spørger os selv og sådan ganske almindelige folkekirkemedlemmer rundtomkring i landet, hvorfra vi ved, hvad et ægteskab er, ja, så vil svaret jo være – hvis vi ikke gør os selv alt for udspekulerede – at det ved vi fra traditionen, vi er vokset op med. Jeg tror egentlig, at mange mennesker hjemme i mit sogn i Jylland og i mange andre sogne synes, at det er noget forfærdeligt tankespind, folketingsmedlemmer hengiver sig til, når de overhovedet diskuterer det.

Så vil jeg gerne sige til fru Lissa Mathiasen, at hun måske vil have bemærket, at jeg faktisk aldrig bruger udtrykket folkekirkens indre anliggender. På Luthers tid var det sådan, at fyrsterne veg tilbage fra at reformere kirken, og det var jo den tids Folketing, den tids politiske instans. De sagde: Vi kan ikke blande os i kirkernes indre anliggender. Og så sagde Luther til dem, at det skulle de. Alt, hvad der er krøbet ud af dåben,

kan rose sig af at være præst, biskop eller pave, sagde han. Og det er vores opgave her i Folketinget at lægge de retningslinjer under én forudsætning, nemlig at det er vores kirke.

Kl. 18.35

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Når jeg synes, at det var en urimelig sammenblanding, så er det, fordi alle her, også hr. Jesper Langballe, ved, at bigami ikke er lovligt. Derfor synes jeg, at det var en underlig sammenblanding og sammenligning at stå og tale om bigami som det ene og drage parallellen over til et lovforslag, som alene handler om at fjerne den forhindring, der i dag ligger for, at trossamfund kan tage den beslutning, om de ønsker at give tilladelse til kirkelige vielse. Vi skal ikke bestemme, om de vil, men vi lægger op til, at vi fjerner forhindringen, fordi jeg rent faktisk mener, det er et lovgivningssspørgsmål. Det er vores ansvar, og det vil vi også godt påtage os.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jo, jeg kan godt se den forskel på bigami og så på et registreret partnerskab, der er fuldt ud lovligt. Men det var i og for sig ikke så meget det der retlige forhold, jeg tænkte på.

Jeg tænkte på, at der jo ikke er nogen lov, der forbyder tre kvinder eller tre mænd eller to mænd og en kvinde eller to kvinder og en mand at leve sammen i et seksuelt forhold, det er jo fuldstændig lovmedholdeligt at gøre det. Og hvis nu nogen skulle ønske, og det er der sandelig nogen, der ønsker, at få det ritualiseret i folkekirken, er det så fuldstændig urimeligt, at man siger: Nej, nu må I altså lige stoppe, der må være en grænse?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det synes jeg ikke ville være et anliggende, vi skulle blande os i. Det håber jeg også folkekirken ville være i stand til at håndtere, lige så vel som jeg ved, at den har været i stand til at håndtere andre spørgsmål.

Men jeg synes, det er en underlig sammenblanding, fordi – og det er det, der er problemet, hver gang vi har debatten – man ikke vil anerkende, at debatten her altså drejer sig om lov om registreret partnerskab. Den drejer sig udelukkende om, at vi der har et forbud, som simpelt hen siger, at man ikke må tage den beslutning,